

blive aktuelt om en Maaned, hvis man havde vedtaget de Ændringer, jeg havde foreslaaet, og som det ærede Medlem undlod at stemme for. Det ærede Medlem, der selv var en hel Del inde paa Fremtidsmusik, skulde ikke have gjort sig skyldig i den Uretfærdighed at rette den Bebrejdelse mod mig.

Martin Olsen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister, som var udførligt inde paa adskillige Ting, af hvilke enkelte ligefrem kræve et Svar. Den højtærede Minister talte om, at jeg havde set bort fra Arbejdsløshedskasserne og de Tilskud, Staten giver. Ja, i Dag har jeg maaske ikke omtalt det, men jeg har i øvrigt ved enhver Lejlighed, hvor det Spørgsmaal har været under Debat, fremhævet, at man har dem. Men naar man kommer nu til Rigsdagen, er det, fordi man ikke længere kan klare sig, fordi de ere utilstrækkelige. Man har sagt: Der er i dette Øjeblik ekstraordinær Arbejdsløshed, vi maa søge at hjælpe, og Arbejdsløshedskasserne have vist sig ikke at kunne staa for de Stød, vort økonomiske Liv har faaet, og det er paa Tide, at vi komme med Hjælp nu. Fordi man har ydet noget, kan man ikke sige, at det skulde være tilstrækkeligt, naar det ikke er det, og det er det, det ikke er.

Saa omtalte den højtærede Minister nogle Bemærkninger, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) gjorde ved Sagens anden Behandling, og sagde, at det ikke var Fagorganisationerne, der havde bevilget disse Beløb. Hvorvidt disse Ord er brugte, ved jeg ikke. Men for øvrigt er det ganske uvæsentligt. For af den Beretning, der forelaa her ved første Behandling, fremgaar det, som Ministeren ganske rigtigt sagde, at disse Beløb ere udbetalte i Understøttelse. Der skelnes ikke mellem, hvad der er udbetalt af Arbejdsløshedskasserne og hvad der er udbetalt af Fagforeningerne. Den indeholder Oplysninger fra Fagorganisationerne omkring i Landet og om, hvad der i de forskellige Byer af de forskellige Organisationer er ydet i disse Kasser. Der skelnes ikke imellem Arbejdsløshedskasserne og Fagforeningskasserne, men det er ogsaa underordnet. Det faktiske er, at det er Arbejderne, der have ydet disse Penge. Om det er i Egenskab af Fagforeningsmedlemmer eller som Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, det synes jeg er ganske ligegyldigt. Det er Arbejderklassens organiserede Medlemmer, der have ydet dette Bidrag.

Maa jeg for øvrigt gøre opmærksom paa, at mange af de nuværende Kasser ogsaa tidligere have bestaaet som Arbejdsløshedskasser og altsaa i denne Egenskab have opsamlet Penge, og derefter er gaaet over, straks de ere blevne anerkendte, til at virke som Arbejdsløshedskasser. Disse Kasser have altsaa indsamlet Fagforeningspenge, og det er disse Penge, de have brugt i Form af Arbejdsløshedskassernes Penge. Man kan vel nok hænge sig i Ordene og sige, at Beløbene burde være delte, men det er ganske ligegyldigt, synes jeg. Faktisk er det, at det er Arbejderne selv, der have betalt disse Penge til deres arbejdsløse. Ministeren sluttede heraf, at saa var der ikke saa stor Armod. Det synes jeg, er en ret mærkelig Slutning. Fordi en fattig Mand har to Par Støvler og giver en anden det ene, behøver han ikke at være velstaaende. Der kan jo være Huller i begge Parrene. Men naar fattige Folk hjælpe hinanden, saa er det ikke Tegn paa Velstand, men kun paa Hjælpsomhed. Det er det, jeg ikke synes, Staten viser i tilstrækkelig Grad. Den har ganske vist ydet til Arbejdsløshedskasserne, men ikke tilstrækkeligt. Der bør ydes noget ekstraordinært nu, da der viser sig en ekstraordinær Nødstilstand.

Jeg takker for den højtærede Ministers imødekomende Bemærkninger paa mit Spørgsmaal, om man vil være villig til at yde Kasserne Forskud allerede i April Maaned. Jeg er sikker paa, at flere ville gøre Brug deraf, som vistnok staa og mangle disse Penge for at kunne yde fortsat Understøttelse i April Maaned og derefter.

Saa var Ministeren inde paa en af sine Yndlingsbeskæftigelser: at tale om Strejker. Jeg ved godt, at Strejker ikke behage den højtærede Minister, men det maa Arbejderne finde sig i. De kunne ikke, fordi det ikke behager nogen, lade være at søge deres Krav gennemførte. For øvrigt maa jeg gøre opmærksom paa, at den Strejke, den højtærede Minister omtalte, var en Følge af Arbejdsgiverforeningens Stilling, fordi denne nægtede at godkende en Overenskomst, der var indgaaet mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne i Faget. Det var altsaa netop den Forening, hvoraf den højtærede Minister er Medlem, der fremkaldte Konflikten, og saa synes jeg, det er en egen Sag at give Arbejderne Skylden derfor. Hvis Arbejdsgiverne den Gang vilde have godkendt den Overenskomst, der forelaa mellem Parterne, var der ingen Strejke blevet. Det er faktisk Forholdet.